

108 कति

८ शे कोषाभा

पुष्पपुष्पपुष्प

"...กฎหมายเป็นเพียง
เครื่องมือสำหรับวินิจฉัยใน
การอันอนาคตตามยุติธรรม
ต้องอาศัยตัณผู้ใช้กฎหมาย
ต้องรักษาคอตามสุจริต และ
มโนธรรม ของนักกฎหมาย
ไว้เสมอชีวิต จึงจะสามารถ
เป็นที่พึงของประชาชนได้
แท้จริง..."

พระบรมราชาโชวาทของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช

ข่าวดีสำหรับคนมีไฟ

สำนักพิมพ์สูตรไพศาล แหล่งตำรากฎหมายครบทุกฉบับ กฎหมายทุกเล่มมีมาตรฐานสูงสุด ดังทำ
พิธีจมนกกฎหมายทันสมัย ๓ ล้านบาท

เปิดรับสมัครตัวแทนขายตรงประจำหน่วยราชการทุกจังหวัดจำนวนมาก รายได้วันละ ๒๐๐ ถึง ๘๐๐
บาทขึ้นไป วุฒิ ม.๓ หรือมีประสบการณ์ขาย ควรมียานพาหนะและมีทุนสำรองไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท

สนใจส่งรูปถ่าย (ขนาดใดก็ได้) พร้อมใบสมัครที่เขียนหรือพิมพ์ติด

สูตรไพศาล 16/4-8 ถนนเพชรเกษม 63 ซอยวัดม่วง กรุงเทพฯ 10160

สำนักพิมพ์ สูตรไพศาล

แหล่งตำรากฎหมายครบทุกฉบับ ทุกเล่มมาตรฐานทำพิธีจมนก

บริการทั้งปลีก-ส่ง สด-ผ่อน ตำราใหม่มีวางจำหน่ายตามศูนย์/ห้าง/ร้านทั่วไป

ส่วนราชการทุกแห่งควรมีกฎหมายครบชุดของสูตรไพศาล (ครบชุดฯ แกมตู้กฎหมาย-บริการ ๓ ปี

สูตรไพศาล 16/4-8 ถนนเพชรเกษม 63 ซอยวัดม่วง กรุงเทพฯ 10160

โทร. 4134349 , 4541065 , 4554957 FAX. 4555027

๑๐๘ เคล็ดลับ คดีอาญา

- ❏ เช็กเต็ง - ไม่เต็งเพียงโตจึงเข้า "คดีอาญา"
- ❏ ประเด็นที่จับได้ กรณีต้องพิพากษา
- ❏ ระบุคดี ยกเลิกความผิด คดีสิทธิฟ้อง
- ❏ สืบหาข้อเท็จจริง สืบหาหลักฐาน สืบหาอายุความ

D 3645

ตัวแทนจำหน่าย

■ ทางสรรพสินค้า กทม.

ชมอักษร	ทุกสาขา	ร้านหนังสือ
นิติบรรณการ		"
ดวงกมล	ทุกสาขา	"
ดอกหญ้า	"	"
แพร่พิทยา	"	"
ศูนย์หนังสือจุฬา		ศาลาพระเกี้ยว
ศูนย์หนังสือธรรมศาสตร์		ท่าพระจันทร์
ศึกษากัมภ์		ราชดำเนิน
ซีเอ็ด บุ๊คเซ็นเตอร์		ทุกสาขา
ห้างเซ็นทรัล	"	"
ห้างเดอะมอลล์	"	"
กานดาบุ๊ค		อิมพีเรียล สำโรง
บานไม่รู้โรย		หน้า ม. ราม
ศูนย์หนังสือสุตรไพศาล		รพ. ตำรวจ
ร้านมาดาบุ๊ค เมอร์คิงส์		สะพานควาย
ร้านสหกรณ์ ดชด.		พหลโยธิน
ดอกหญ้า		สหกรณ์ ม.รามคำแหง
ร้านเทียนจิต	ทุกสาขา	
อมรินทร์บุ๊ค	ทุกสาขา	ท่าพระจันทร์
รถตู้		หน้าศาลแพ่ง

■ ต่างจังหวัด

คมวรรณกรรม	สุพรรณบุรี
ร้านประณอม	ชลบุรี
ธามินทร์ บุ๊คเซ็นเตอร์	ฉะเชิงเทรา
ร้านใบไม้	ฉะเชิงเทรา
เกษตรรุ่งเรือง	บางประกง
ร้านเพชรเกล้า	เพชรบุรี
เดอะบุ๊คเฮาส์	นครปฐม

■ ต่างจังหวัด

ศูนย์หนังสือณัฐ	นครปฐม
ร้านบ้านหนังสือ	บ้านโป่ง
ราชบุรี บุ๊คเซ็นเตอร์	ราชบุรี
ร้านเทียนชัย ค่านธะรัชต์	ปราชบุรี
คลังพลาซ่า	นครราชสีมา
ที.วี.บุ๊ค เจริญศรีคอมเพล็กซ์	อุดรธานี
หมอหนังสือ	อุดรธานี
พจนบุ๊คเซ็นเตอร์	อุดรธานี
สหการร้านค้า ดชด. 24	อุดรธานี
ร้านเพื่อนแท้	อุทัยธานี
ท็อปแลนด์อาเขต	พิษณุโลก
ท็อปแลนด์พลาซ่า	พิษณุโลก
ร้านนาซ่าบุ๊คเซ็นเตอร์	อุดรดิษฐ์
ศรีไกรลาสบุ๊คเซ็นเตอร์	นครสวรรค์
บ.ดวงกมล	เชียงใหม่
บ.สุริวงศ์ บุ๊คเซ็นเตอร์	เชียงใหม่
จิตาภาบุ๊คเซ็นเตอร์	อ.ฟาง
บ.ศูนย์หนังสือรักษักอักษร จก.	ลำปาง
ห้างสหไทยสรรพสินค้า	นครศรีธรรมราช
ร้านพิทยากัมภ์	นครศรีธรรมราช
ร้านทุ่งสง บุ๊คเฮาส์	อ.ทุ่งสง
ห้างสิริบรรณซื้อปึงเซ็นเตอร์	ตรัง
ร้านมิตรสาส์น	ตรัง
ร้านภักดีพานิช	พัทลุง
ร้านกอกหญ้า	พัทลุง
ร้านเดอะบุ๊คเฮาส์	สุราษฎร์ธานี
ร้านสาทรบุ๊คเซ็นเตอร์	สุราษฎร์ธานี

สูตรไพศาล เลขที่ 16/4-8 เพชรเกษม 63

ซอยวัดม่วง กรุงเทพฯ 10160

.....

สงวนสิทธิ์ในบันทึกและการรวบรวม

.....

วิสูตร - อรทัย ธนชัยวัฒน์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

กรกฎาคม 2539

คำนำ

ฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์สุทรไพศาล ได้รวบรวมจัดพิมพ์ ๑๐๘ คติ จัดแยกตามความประสงค์ผู้ใช้ในการ

เฉพาะ นับแต่	๑๐๘ คติจรรजर	๑๐๘ คติธนาคารพ้อง	๑๐๘ คติพ้องธนาคาร
๑๐๘ คติล้มละลาย	๑๐๘ คติทหาร	๑๐๘ คติพ้องขับไล่	๑๐๘ คติโกงที่ดิน
๑๐๘ คติชิงที่ดิน	๑๐๘ คติรณยนต์	๑๐๘ คติพ้องที่ดิน	๑๐๘ คติที่ดินพ้อง
๑๐๘ คติซื้อขายที่ดิน	๑๐๘ คติครอบครอง	๑๐๘ คติหนี้	๑๐๘ คติหุ้น
๑๐๘ คติละเมิด	๑๐๘ คติลิขสิทธิ์	๑๐๘ คติเครื่องหมายการค้า	๑๐๘ คติฆ่า
๑๐๘ คติข่มขืน	๑๐๘ คติปล้น	๑๐๘ คติสัญญา	๑๐๘ คติมรดก
๑๐๘ คติเด็ก	๑๐๘ คติรัฐวิสาหกิจ	๑๐๘ คติผู้ว่า	๑๐๘ คติยึดทรัพย์
๑๐๘ เชื้อคคิตอาญา	๑๐๘ เชื้อคคิตแพ่ง	๑๐๘ คติที่ทาง	๑๐๘ คติเรือ
๑๐๘ คติเช่า	๑๐๘ คติก่อสร้าง	๑๐๘ คติตำรวจพ้อง	๑๐๘ คติพ้องตำรวจ
๑๐๘ คติฉ้อโกง	๑๐๘ คติกู้ยืม	๑๐๘ คติตัวเงิน	 ฯลฯ.....

พิจารณาโครงการประกอบผลงานตำราของสำนักพิมพ์ ที่เจาะลึก สมองความต้องการผู้ใช้ตำรา มีการสำรวจ ประเมิน วิเคราะห์ รับฟัง รับรู้ความต้องการความจำเป็นของกลุ่มผู้ใช้กฎหมาย ฉีกแนวตำรากฎหมายนับแต่การทำ พิสูจน์ต้องทันสมัย มีบริการหลังการขายที่ต่อเนื่องด้วยรวมกฎหมายทันต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาในการทำหน้าที่เป็น สื่อการศึกษาด้านวิชาการโดยเฉพาะวิชากฎหมายและสารพัดกฎหมาย เป็นการเอื้อความสะดวกอย่างประหยัดเวลา มี ต้องรวบรวมนักหาจากหลายที่ด้วยข้อมูลข่าวสารฉบับไว กล้าฉีกแนวการจัดลำดับ เรียงตามสมัยนิยมจนเป็นผู้นำทาง ตำรากฎหมาย

อนึ่ง ในแต่ละคติหนึ่ง ๆ ของ ๑๐๘ คติที่พิมพ์แล้ว คติที่กำลังจัดพิมพ์ และเล่มที่จะจัดพิมพ์เป็น นวัตกรรมที่สร้างขึ้นจากปัญหาข้อกฎหมายประกอบข้อเท็จจริงของกลุ่มบุคคลร่วมกับกระบวนการยุติธรรม นับแต่ผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหา - ผู้ต้องหา โจทก์ - จำเลยและทนาย พนักงานสอบสวน - พนักงานอัยการ ต้องซึ้งซึ้งต่อผู้ ขอความเป็นธรรมทางศาลตามกติกาของกฎหมาย มีการนำสืบพยานบุคคล พยานเอกสารและพยานวัตถุ หักล้างซึ่ง ไหวพริบชั้นเชิงกัน นับแต่ก่อนขึ้นนั่งเวียงศาล ขึ้นสู่ศาลชั้นต้นโดยมีการผลัดมีการอุทธรณ์ และการฟ้อง/การร้อง/ การขอใช้สิทธิทางศาลอุทธรณ์ จนถึงศาลฎีกาเป็นยุติ

ไม่ผิดหวังสำหรับชุด ๑๐๘ คติ ดังกล่าว โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้รักกฎหมาย ยิ่งต้องมีให้ ครบเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ สำหรับผู้อ่านทั่วไปจะได้รอบรู้ระวางมิให้เกิดความผิดพลาดเสียหายดัง อุทาหรณ์แต่ละคติ

(นางสาวฤทธิดา ธนชัยวิวัฒน์)
ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ สุทรไพศาล

โทร. 4134349, 4541065, 4554957

โทรสาร. 4555027

คำปรารภ

สูตรไพศาลเป็นแหล่งตำรากฎหมายครบทุกฉบับ กฎหมายเป็นธรรมะแขนงหนึ่งซึ่งเรียกว่า โลกธรรม นิติธรรม หรือโลกียธรรม มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมตามความเจริญของอารยธรรมประเพณีอันกลมกลืนกับขนบธรรมเนียมของสังคมปัจจุบัน โดยมีศีลหรือข้อห้ามเป็นบทกำหนดโทษ และธรรมหรือข้อปฏิบัติเป็นหลักการตามวัตถุประสงค์ตามเจตนาและเหตุผล

กฎหมายปัจจุบันมีถึงห้าร้อยฉบับ ดัง- "รหัสกฎหมายเรียงปี พ.ศ." ทำประมวลกฎหมายอาญา "กลุ่มกฎหมาย" ทำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, "บรรณานุกรมกฎหมายยกเลิก" ทำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สี่ประมวลกฎหมายดังกล่าวเป็นแม่บทกฎหมายที่ควรหาอ่านเพื่อเข้าใจหลักกฎหมายเบื้องต้น โดยมีปรับปรุงแก้ไขถึงปีปัจจุบัน ทั้งสี่ประมวลฯ ดังใบสั่งท้ายเล่ม

"นิติสัมพันธ์" บทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีนับสิบฉบับดัง "รหัสกฎหมายเรียงปี พ.ศ." "กลุ่มกฎหมาย" และ "รหัสกฎหมาย" ส่วน "บรรณานุกรมกฎหมายอดีต" สำหรับกรณีค้นไม่มีกฎหมาย จะได้ข้อยืนยันที่แน่ชัดว่ากฎหมายฉบับที่ค้นไม่มีได้ยกเลิกแล้วเมื่อใด-โดยกฎหมายฉบับใด

กฎหมาย หมายถึง พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา ข้อบัญญัติ ข้อกำหนด ข้อบังคับ และกฎกระทรวง ส่วนระเบียบประกาศ คำสั่งฯ ถือเป็นข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบของสำนักพิมพ์สูตรไพศาลต่อตำรากฎหมายจัดเป็นสองวาระ กล่าวคือ

วาระปัจจุบัน รับผิดชอบกฎหมายทุกเล่มต้องเป็นปัจจุบันถึงวันพิมพ์ โดยตั้งรางวัล 3,000,000 บาท เฉลี่ยกับกฎระเบียบ 600 เล่มที่ผลิตและจะผลิตมูลค่าเล่มละ 5,000 บาท รางวัลเป็นตำรากฎหมายแต่ผู้พิสูจน์ได้ว่า กฎหมาย "เล่มที่หักทวงไม่ทันสมัยในวันพิมพ์ถึงสามแห่ง โดยส่งสำเนาที่ใหม่กว่า ทันสมัยกว่ายังฝ่ายวิชาการ ฯ "

วาระต่อเนื่อง รับผิดชอบด้วย "รวมกฎหมายไตรมาส" (นิตยสารโลกตำราจ) ซึ่งพัฒนาจากระบบใบแทรกส่งเฉพาะสมาชิก ขยายเป็นหนังสือพิมพ์รายเดือน และปัจจุบันพัฒนาเป็นปีละ 4 เล่ม ผลจากการวิเคราะห์ความต้องการและความเหมาะสม คือไม่ถี่จนอ่านไม่ทันและไม่ทิ้งห่างเกินรู้ทัน

มาตรฐานตำราตัวบทกฎระเบียบและคดีตัวอย่างหกร้อยชนิดดังกล่าว การผลิตยังได้คำนึงถึงความต้องการต่างโอกาส สภาพ ฐานะ ความจำเป็นโดยเฉพาะกำลังจัดหาหลายเล่มหลายรายการอันมีทั้ง "ฉบับสมบูรณ์" (ส.) ที่ครบถ้วน ทั้งข้อเท็จจริงและคดีตัวอย่างเป็นอุทาหรณ์ มักพิมพ์กระดาษฟอกขาวหรือกระดาษปอนด์ หากเป็นเล่มหนาจะทำเป็นปกแข็งดินทอง และ "ฉบับประหยัด" (ป.) โดยเปลี่ยนจากวัตถุดิบเป็นกระดาษธรรมดา/ปกอ่อนซึ่งมีข้อความทุกอย่างเหมือนกัน จนถึงย่อ/ลดข้อเท็จจริงกฎกระทรวง หรือคดีตัวอย่างให้รวบรัด

สูตรไพศาลไม่หยุดพัฒนา เคารพและซื้อตรงต่อการบริการทั้งปลีก-ส่ง สด-ผ่อน สนองความประสงค์ทั้งแยกเล่ม ชุดเล็ก ชุดกลาง จนถึงชุดใหญ่ มีกฎหมายครบทุกฉบับดังรายการแถมทุกกฎหมายท้ายเล่ม กับขอน้อมรับข้อมูล เอกสารเพิ่มเติม ตลอดถึงข้อคิดเห็นและคำชี้แนะด้วยความเคารพ

ขอได้รับความปรารถนาดีและขอบพระคุณ

(นายวิสูตร ธนชัยวิวัฒน์)

ฝ่ายวิชาการ สูตรไพศาล

โทร. 4134349, 4541065, 4554957

โทรสาร 4555027

สารบัญ

๑๐๘ คดีเช็คอาญา

๑๐๘ คดีเช็คอาญา ทศวรรษ ๑
พุทธศักราช ๒๕๐๑ - ๒๕๑๐

คดี	เรื่อง	หน้า
๑	ธนาคารปฏิเสธว่าไม่มีเงินพอจ่าย	
	ฎ. ๑๒๔๐/๒๕๐๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๓
๒	ออกเช็คโดยมีเงินในธนาคารไม่พอจ่าย	
	ฎ. ๑๕๖๗/๒๕๐๕ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๖
๓	ออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค	
	ฎ. ๒๖๒/๒๕๐๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๙
๔	ทุจริตออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค	
	ฎ. ๕๖๑/๒๕๐๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๓
๕	สมคบกันออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงิน	
	ฎ. ๑๐๗๕/๒๕๐๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๗
๖	การกระทำของจำเลยเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต	
	ฎ. ๙๔/๒๕๐๗ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๑
๗	เจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค	
	ฎ. ๑๗๐/๒๕๐๗ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๔
๘	ฟ้องของโจทก์เคลือบคลุม	
	ฎ. ๒๒๘/๒๕๐๙ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค, บรรยายฟ้อง	๒๘
๙	ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	
	ฎ. ๑๖๙๖/๒๕๐๙ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๓๐

คดี	เรื่อง	หน้า
๑๐	คู่กรณีไม่มีเจตนาจะให้มีการใช้เงินตามเช็ค ฎ. ๙๕๒/๒๕๑๐ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๓๔

**๑๐๘ คดีเช็คอาญา ทศวรรษ ๒
พุทธศักราช ๒๕๑๑ - ๒๕๒๐**

๑๑	ร่วมกันออกเช็คโดยเจตนาไม่ใช้เงิน ฎ. ๑๑๕๓/๒๕๑๑ ฉ้อโกง, ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๓๙
๑๒	เช็คหาย อายัดเช็คต่อธนาคาร ฎ. ๒๔๐/๒๕๑๒ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๔๒
๑๓	มีความผิดฐานเป็นตัวการ ฎ. ๕๒๖/๒๕๑๒ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๔๖
๑๔	ออกเช็คเพื่อใช้แทนสัญญา ฎ. ๘๖๒/๒๕๑๒ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๕๐
๑๕	ธนาคารได้ปฏิเสธการจ่ายเงินเช็คพิพาท ฎ. ๑๗๒๐/๒๕๑๒ ผู้เสียหาย, ร้องทุกข์	๕๒
๑๖	ออกเช็คให้ผู้เสียหายเพื่อเป็นหลักฐานการฝากเงิน ฎ. ๑๗๒๘/๒๕๑๒ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๕๖
๑๗	เงินพอจ่ายในวันออกเช็คแล้วต่อมาไม่มี ฎ. ๒๕๙/๒๕๑๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๕๙
๑๘	ออกเช็คพิพาทเพื่อนำไปกู้ยืมเงิน ฎ. ๑๐๔๑/๒๕๑๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๖๒
๑๙	ออกเช็คโดยไม่มีเงินชำระหนี้ตามเช็ค ฎ. ๑๒๗๙/๒๕๑๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๖๕
๒๐	ออกเช็คเพื่อชำระหนี้เงินกู้ ฎ. ๕๕๒๖/๒๕๑๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๖๗
๒๑	ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน ฎ. ๙๘๖/๒๕๑๔ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค, อายุความ	๖๙

คดี	เรื่อง	หน้า
๒๒	ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงิน	
	ฎ. ๑๘๑๒/๒๕๑๔ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๗๒
๒๓	บัญชีของจำเลยมีเงินไม่พอจ่าย	
	ฎ. ๔๑๔/๒๕๑๕ อายุความ ความผิดอันยอมความได้	๗๕
๒๔	ออกเช็คเป็นค่ารถให้แก่บริษัท	
	ฎ. ๑๐๙๓/๒๕๑๕ คดีเล็กน้อย	๗๘
๒๕	ออกเช็คเป็นประกันการชำระหนี้	
	ฎ. ๑๓๗๘/๒๕๑๕ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๘๑
๒๖	ออกเช็คส่งจ่ายล่วงหน้าโดยมีข้อตกลงบางประการ	
	ฎ. ๑๒๗๕/๒๕๑๕ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๘๔
๒๗	นำเช็คมาสลักหลังแลกเงินไป	
	ฎ. ๑๖๖๓/๒๕๑๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๘๕
๒๘	เช็คมิได้ลงวันออกเช็ค	
	ฎ. ๙๕๒/๒๕๑๗ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๘๗
๒๙	ร่วมรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด	
	ฎ. ๑๓๖๑/๒๕๑๗ ความผิดอันยอมความได้, ร้องทุกข์	๘๙
๓๐	นำเช็คดังกล่าวขึ้นไปขึ้นเงินจากธนาคารและธนาคารปฏิเสธการใช้เงิน	
	ฎ. ๑๖๔๑/๒๕๑๗ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๙๒
๓๑	ออกเช็คตามเอกสาร จ.๑ เป็นการชำระหนี้	
	ฎ. ๒๒๙๕/๒๕๑๗ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๙๔
๓๒	ออกเช็คส่งจ่ายเงินแก่ผู้ถือให้ โจทก์	
	ฎ. ๑๙๘๐/๒๕๑๘ ผู้เสียหาย, ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๙๖
๓๓	ออกเช็คล่วงหน้าแต่ธนาคารไม่จ่ายเงิน	
	ฎ. ๒๔๐๘/๒๕๑๘ คำร้องทุกข์	๙๘
๓๔	ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินไม่ใช่เป็นการออกเช็ค	
	ฎ. ๒๗๙๑/๒๕๑๙ อายุความ, ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๐๐

๑๐๘ คดีใช้ค้ำประกัน ทศวรรษ ๓
พุทธศักราช ๒๕๒๑ - ๒๕๓๐

๓๕	เช็คลงลายมือชื่อผู้ยื่นสั่งจ่าย	
	ฎ. ๑๙๓/๒๕๒๒ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๐๕
๓๖	นำเช็คไปขึ้นเงินก่อนออกเช็ค	
	ฎ. ๒๗๖๕/๒๕๒๒ บรรยายฟ้อง, เหตุบรรเทาโทษ	๑๐๗
๓๗	สำรองการจ่ายเงิน	
	ฎ. ๓๐๖๖-๓๐๖๙/๒๕๒๒ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๑๐
๓๘	สั่งประทับฟ้องและออกหมายจับ	
	ฎ. ๖๑๒/๒๕๒๖ ได้สวนมูลฟ้อง	๑๑๒
๓๙	สั่งจ่ายเช็คพิพาทไปขายลด	
	ฎ. ๑๐๒๓/๒๕๒๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๑๔
๔๐	ขอถอนคำร้องทุกข์	
	ฎ. ๑๒๔๑/๒๕๒๖ สิทธินำคดีมาฟ้องระงับ	๑๑๖
๔๑	ออกเช็คโดยไม่ลงวันที่เดือนปี	
	ฎ. ๒๑๓๙/๒๕๒๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๑๘
๔๒	ออกเช็คล่วงหน้าชำระค่าซื้อรถแทรกเตอร์	
	ฎ. ๒๒๐๙/๒๕๒๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๒๐
๔๓	สัญญาประนีประนอม	
	ฎ. ๓๐๐๘/๒๕๒๘ เบิกความเท็จ	๑๒๒
๔๔	นำเช็คพิพาทมาฟ้องคดีอาญา	
	ฎ. ๓๔๑๓-๓๔๑๕/๒๕๒๘ ผู้เสียหาย	๑๒๔

๑๐๘ คดีแพ่งอาญา ทศวรรษ ๕
พุทธศักราช ๒๕๓๑ - ๒๕๔๐

๔๕	นำเช็คพิพาทเข้าบัญชีเพื่อเก็บเงิน	
	ฎ. ๒๖๗/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๒๙
๔๖	เจตนาให้ผู้กระทำความผิดรับโทษ	
	ฎ. ๑๒๐๙/๒๕๓๑ อายุความ, คำร้องทุกข์	๑๓๑
๔๗	ห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คพิพาท	
	ฎ. ๑๔๔๐/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๓๓
๔๘	จำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้โจทก์รับเช็ค	
	ฎ. ๑๖๒๑/๒๕๓๑ บรรยายฟ้อง, ใต้สวนมูลฟ้อง	๑๓๖
๔๙	เก็บเช็คได้แล้วเบียดบังเป็นของตน	
	ฎ. ๑๗๕๕/๒๕๓๑ ผู้เสียหาย, ยักยอก	๑๓๘
๕๐	ผู้เสียหายขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ	
	ฎ. ๒๖๕๔/๒๕๓๑ ถอนฟ้อง, ความผิดส่วนตัว	๑๔๐
๕๑	ธนาคารมีสิทธิปฏิเสธการจ่ายเงินด้วยเหตุผลดังกล่าว	
	ฎ. ๒๖๗๖/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๔๒
๕๒	บัญชีไม่มีเงินหรือมีไม่พอจ่ายตามเช็ค	
	ฎ. ๒๘๒๙/๒๕๓๑ บรรยายฟ้อง	๑๔๔
๕๓	ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้ใช้เงินตามเช็ค	
	ฎ. ๒๘๕๙/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๔๕
๕๔	เจตนามิให้มีการใช้เงินตามเช็ค	
	ฎ. ๒๙๕๖/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๔๗
๕๕	ออกเช็คโดยไม่ขัดต่อความสงบสุขเรียบร้อยและศีลธรรม	
	ฎ. ๓๐๔๖/๒๕๓๑ ผู้เสียหาย	๑๔๙

คดี	เรื่อง	หน้า
๕๖	ออกเช็คไว้เพื่อประกันหนี้	
	ฎ. ๓๐๔๗/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๕๑
๕๗	บีบบังคับเพื่อให้จำเลยชำระหนี้	
	ฎ. ๓๓๒๕/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๕๓
๕๘	ทำเงินตามจำนวนในเช็คมาวางต่อศาล	
	ฎ. ๓๔๘๙/๒๕๓๑ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ	๑๕๕
๕๙	โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติม	
	ฎ. ๕๒๗๖/๒๕๓๑ อายุความ, แก่ฟ้อง	๑๕๗
๖๐	คู่เงินผู้เสียหายและเช็คที่มีแต่ลายมือชื่อโดยมิ ได้ลงจำนวนเงินและวันที่นำมามอบให้	
	ฎ. ๕๕๒๖/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๕๙
๖๑	ออกเช็คพิพาท โดยไม่ลงวันเดือนปีที่ออกเช็ค	
	ฎ. ๕๗๒๓-๕๗๒๔/๒๕๓๑ พิพากษา มิได้กล่าวโทษในฟ้อง	๑๖๑
๖๒	ออกเช็คโดยมิได้ลงวันที่ในเช็ค	
	ฎ. ๕๘๒๒/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๖๓
๖๓	นำเช็คไปขึ้นเงินไม่ได้ ●	
	ฎ. ๕๘๘๖/๒๕๓๑ นื้อโกง	๑๖๕
๖๔	ออกเช็คพิพาทชำระค่าดอกเบี้ยยที่โจทก์เรียกร้องเกินอัตรา	
	ฎ. ๖๑๑๘/๒๕๓๑ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๖๗
๖๕	ออกเช็คพิพาทลงวันที่ล่วงหน้า	
	ฎ. ๒๑๐/๒๕๓๒ ผู้เสียหาย	๑๗๐
๖๖	รับเช็คพิพาทเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้	
	ฎ. ๒๖๔-๒๖๖/๒๕๓๒ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๑๗๒
๖๗	จำเลยออกเช็คตามฟ้องให้แก่บริษัท	
	ฎ. ๒๖๗/๒๕๓๒ ความผิดหลายกรรม	๑๗๕
๖๘	ออกเช็คตามฟ้องให้แก่บริษัท	
	ฎ. ๕๙๔/๒๕๓๒ ผู้เสียหาย, ร้องทุกข์	๑๗๗
๖๙	ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์	
	ฎ. ๓๔๑๔/๒๕๓๒ รับสารภาพ	๑๗๙

คดี	เรื่อง	หน้า
๗๐	ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ	๑๘๒
๗๑	ฎ. ๓๙๒๔/๒๕๓๒ อายุความร้องทุกข์ ออกเช็คให้เมื่อขึ้นเงินหรือเรียกเก็บเงินตามเช็คไม่ได้	๑๘๕
๗๒	ฎ. ๑๒๗/๒๕๓๓ นับโทษต่อ, แก้วฎีกา ถอนคำร้องทุกข์ สิทธินาคดีอาญามาฟ้องยอมระงับไป	๑๘๗
๗๓	ฎ. ๙๐๒/๒๕๓๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค เปลี่ยนเช็คพิพาท ไม่สามารถใช้เงินตามเช็คได้	๑๘๙
๗๔	ฎ. ๑๑๐๕/๒๕๓๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน	๑๙๑
๗๕	ฎ. ๑๒๑๑/๒๕๓๓ การยอมความ สั่งจ่ายเช็คโดยเจตนาไม่ให้นำเช็คไปขึ้นเงิน	๑๙๔
๗๖	ฎ. ๑๓๗๔/๒๕๓๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ขอยืมเช็คจากจำเลยมาเพื่อนำเข้าบัญชีแทนเงินที่ขาดบัญชี	๑๙๖
๗๗	ฎ. ๑๘๔๕/๒๕๓๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค สั่งจ่ายเช็คพิพาทเพื่อนำเข้าบัญชีแทนเงินที่ขาดบัญชี	๑๙๙
๗๘	ฎ. ๒๐๔๑/๒๕๓๓ การรับฟังพยานหลักฐาน ไม่มีสิทธิถอนคำร้องทุกข์	๒๐๑
๗๙	ฎ. ๒๒๔๒/๒๕๓๓ รอการลงโทษ นำเช็คพิพาทไปขายลดให้ธนาคาร	๒๐๓
๘๐	ฎ. ๒๓๘๗/๒๕๓๓ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ขีดฆ่าและลงลายมือชื่อในเช็คพิพาท	๒๐๕
๘๑	ฎ. ๓๑๐๘-๓๑๐๙/๒๕๓๓ ปลอมเอกสารสิทธิ นำเช็คไปขึ้นเงิน มาตรการป้องกันแล้วเบียดบังเอาเงินนั้นเป็นของตน	๒๐๗
๘๒	ฎ. ๓๘๑๗/๒๕๓๓ พิพากษาไม่เกินคำฟ้อง ปลอมหนังสือเดินทางและเช็คเดินทาง	๒๐๙
๘๓	ฎ. ๕๓๕๖/๒๕๓๓ ใช้เอกสารปลอม ออกเช็คพิพาทเพื่อประกันการจำหน่ายทางฟักรถเทอร์เลอร์และดอกเบี้ย	๒๑๒
	ฎ. ๙๖๔/๒๕๓๔ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	

คดี	เรื่อง	หน้า
๘๔	รับเช็คของกลางเป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมาอันเป็นความผิดฐานรับของโจร ฎ. ๙๗๕/๒๕๓๔ หลายบท เอาไปซึ่งเอกสาร	๒๑๕
๘๕	ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน ฎ. ๑๘๖/๒๕๓๕ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๑๗
๘๖	ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ฎ. ๙๘๔/๒๕๓๕ อายุความ	๒๑๙
๘๗	ออกเช็คเพื่อชำระหนี้และบังคับได้ตามกฎหมาย ฎ. ๑๕๑๙/๒๕๓๕ กฎหมาย ยกเลิกความผิด	๒๒๑
๘๘	ออกเช็คแลกเงินสด ฎ. ๑๕๒๕/๒๕๓๕ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๒๕
๘๙	ออกเช็คเพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริง ฎ. ๑๗๑๖/๒๕๓๕ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๒๘
๙๐	กำหนดส่งจ่ายแล้วธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน ฎ. ๒๕๖๗/๒๕๓๕ สิทธิทำคดีอาญามาฟ้องระดับ	๒๓๐
๙๑	จำเลยส่งจ่ายพิพาท ฎ. ๖๑/๒๕๓๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๓๔
๙๒	โจทก์ไม่มีสิทธิที่จะได้รับชำระราคาตามเช็ค ฎ. ๘๓/๒๕๓๖ อาญา, ผู้เสียหาย	๒๓๖
๙๓	ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงิน ฎ. ๓๗๘/๒๕๓๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๓๘
๙๔	มิได้ทำหลักฐานการกู้ยืมเป็นหนังสือ ฎ. ๓๘๕/๒๕๓๖ กฎหมายยกเลิกความผิด	๒๔๑
๙๕	จำเลยให้การรับสารภาพเมื่อสืบพยานโจทก์ ฎ. ๔๔๑๐-๔๔๑๑/๒๕๓๖ หักวันคุมขังก่อนศาลพิพากษา, หลายกรรม	๒๔๔
๙๖	ส่งตัวจำเลยไปคุมขังยังเรือนจำ ฎ. ๑๔/๒๕๓๗ อุทธรณ์ฎีกา	๒๔๗
๙๗	ออกเช็คเพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ ฎ. ๔๖๐/๒๕๓๗ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๔๙

คดี	เรื่อง	หน้า
๙๘	ออกเช็คเพื่อแลกเงินสด	
	ฎ. ๖๑๒-๖๑๔/๒๕๓๗ กฎหมายย้อนหลัง	๒๕๑
๙๙	จำเลยมีเงินในบัญชีไม่พอจ่าย	
	ฎ. ๙๕๓/๒๕๓๗ ผู้เสียหาย	๒๕๓
๑๐๐	ออกเช็คให้โจทก์เป็นมัดจำ	
	ฎ. ๑๙๐๗/๒๕๓๗ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ	๒๕๖
๑๐๑	เรียกเก็บเงินตามเช็คแล้วเบิกเงินไปเป็นของตน	
	ฎ. ๑๙๑๘/๒๕๓๗ เอาไปเก็บหรือทำไว้ประโยชน์ซึ่งเอกสาร	๒๕๙
๑๐๒	ออกเช็คเพื่อชำระหนี้	
	ฎ. ๒๑๓๓/๒๕๓๗ บรรยายฟ้อง	๒๖๑
๑๐๓	บัญชีเรียกเก็บเงินแต่ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่าย	
	ฎ. ๒๑๓๗/๒๕๓๗ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๖๓
๑๐๔	ออกเช็คพิพาทเพื่อชำระหนี้	
	ฎ. ๒๓๕๓/๒๕๓๗ ผู้เสียหาย, สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ	๒๖๕
๑๐๕	เช็คถึงกำหนดแต่เรียกเก็บไม่ได้	
	ฎ. ๒๖๔๕/๒๕๓๗ บรรยายฟ้อง	๒๖๗
๑๐๖	ออกเช็คพิพาทชำระหนี้ให้แก่ผู้มีชื่อเท่านั้น	
	ฎ. ๒๘๐๙/๒๕๓๗ กฎหมายยกเลิกความผิด	๒๖๙
๑๐๗	กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิด	
	ฎ. ๓๐๘๒-๓๐๘๓/๒๕๓๗ อุทธรณ์ คำสั่งระหว่างพิจารณา	๒๗๒
๑๐๘	จ่ายเช็คชำระหนี้เงินกู้ยืม	
	ฎ. ๓๗๒๒/๒๕๓๘ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	๒๗๕

๑๐๘ คติเช็คอาญา

ทศวรรษ ๑

พุทธศักราช ๒๕๐๑ - ๒๕๑๐

— 1900 —

— 1901 —

— 1902 —

— 1903 —

— 1904 —

— 1905 —

— 1906 —

— 1907 —

— 1908 —

— 1909 —

— 1910 —

— 1911 —

— 1912 —

— 1913 —

— 1914 —

— 1915 —

— 1916 —

— 1917 —

— 1918 —

— 1919 —

— 1920 —

— 1921 —

— 1922 —

— 1923 —

— 1924 —

— 1925 —

— 1926 —

— 1927 —

— 1928 —

— 1929 —

— 1930 —

คดีที่ ๑ ธนาคารปฏิเสธว่าไม่มีเงินพอจ่าย

ฎ.๑๒๔๐/๒๕๐๓ ว่าด้วยคดีความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

ในกรณีที่ฟ้องหาว่า จำเลยออกเช็คโดยมีเงินในธนาคารไม่พอ อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คนั้นเมื่อได้ความว่า จำเลยเป็นกรรมการบริษัท ตามข้อบังคับของบริษัทต้องมีกรรมการ 2 นาย ลงชื่อและประทับตราของบริษัทในเช็คจึงจะใช้ได้ และจำเลยได้ลงชื่อในเช็คร่วมกับกรรมการผู้จัดการ โดยเชื่อกรรมการผู้จัดการว่า บริษัทมีเงินพอจ่ายดังนี้ จำเลยยังไม่มีความผิด

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ 1240/2503

ศาลฎีกา

วันที่ 27 เดือนกันยายน พุทธศักราช 2503

ความอาญา

นายวีระ ธรรมบดินทร์

โจทก์

ระหว่าง

นายประจวบ ดันสกุล

จำเลย

เรื่อง ผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

โจทก์ฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ 31 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2501

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างวันที่ 1 กันยายน ถึง 27 ตุลาคม 2500 เวลากลางวัน จำเลยเจตนาทุจริตสมคบกับนายจีลิ่ง แซ่ลี้ม ออกเช็คหมายเลข เอ.615328 ของธนาคารไทยทนุ ให้จ่ายเงิน 50,000 บาท วันที่ 28 ตุลาคม 2500 โจทก์ผู้ทรงเช็คขอขึ้นเงินจากธนาคาร ธนาคารได้ปฏิเสธไม่จ่ายเงิน เพราะเงินมีไม่พอจ่ายในขณะออกเช็ค เหตุเกิดที่ตำบลรองเมือง อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วย - ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค 2497 มาตรา 3

จำเลยให้การปฏิเสธ และว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม

ศาลชั้นต้นพิจารณาเห็นว่า ฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยเป็นกรรมการบริษัทโรงเลื่อยจักรพนาลัย จำกัด ร่วมกับนายจีลิ่ง หรือโกหยง หรือ

เจ้าหน้าที่ เป็นกรรมการผู้จัดการ กับกรรมการอื่นอีก 3 คน เช็คนับที่ฟ้องกันนี้ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2500 โดยลงวันล่วงหน้า 1 เดือน ลงชื่อจำเลยกับนายจี้ล้งและประทับตราบริษัท-พนาชัยตามข้อบังคับของบริษัท และเป็นเช็คในบัญชีของบริษัท เหตุที่ออกเช็คได้ความตามที่โจทก์นำสืบว่า นายจี้ล้งขอยืมเงินโจทก์ 50,000 บาท นายจี้ล้งรับเงินไปจากนายเชียวอื่อน้องเขยโจทก์และมอบเช็คดังกล่าวให้นายเชียวอื่อนำไปให้โจทก์ วันที่ 28 ตุลาคม 2500 รุ่งขึ้นจากวันที่ลงในเช็ค โจทก์นำเช็คไปขึ้นเงิน ธนาคารปฏิเสธว่าไม่มีเงินพอจ่าย นายจี้ล้งต้องหาว่ายกยอกทรัพย์สินของบริษัทหลบหนีไป โจทก์ทวงถามจำเลย จำเลยให้โจทก์ขอรับชำระหนี้จากบริษัท ซึ่งกำลังเลิกกิจการ

จำเลยนำสืบว่า จำเลยลงชื่อในเช็คราว 10 ฉบับ ให้นายจี้ล้ง กรรมการผู้จัดการไว้ โดยนายจี้ล้งบอกว่าบริษัทมีเงินแสนบาทเศษเมื่อโจทก์มาทวงถาม จำเลยจึงให้โจทก์ไปขอรับชำระหนี้จากบริษัท

ศาลชั้นต้นพิจารณาเห็นว่า จำเลยเป็นผู้ออกเช็ค จำเลยลงชื่อตามข้อบังคับของบริษัทโดยมอบให้นายจี้ล้งกรอรายการสั่งจ่ายเงินตามที่เห็นสมควร เมื่อธนาคารปฏิเสธการ-จ่ายเงิน เพราะเงินตามบัญชีไม่พอจ่าย จำเลยต้องมีความผิด จึงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค 2497 มาตรา 3 ให้จำคุกจำเลย 4 เดือน

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า ฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม แต่ข้อเท็จจริงไม่พอฟังว่า จำเลยกระทำความผิด จึงพิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสอบสำนวนฟังทนายโจทก์แถลงการณ์ด้วยวาจาและประชุมปรึกษาแล้ว คดีได้ความว่า เช็คนับที่ฟ้องนี้เป็นเช็คของบริษัทโรงเลื่อยพนาชัย จำกัด ลงลายมือชื่อนายจี้ล้งกรรมการผู้จัดการ และจำเลยกรรมการ ประทับตราตามข้อบังคับของบริษัท เหตุที่จะออกเช็คก็ได้ความตามคำพยานโจทก์ว่า นายจี้ล้งผู้เดียวไปขอยืมเงิน โดยติดต่อกับนายเชียวอื่อน้องเขยโจทก์ นายจี้ล้งบอกว่ายืมไปค้าขาย นายจี้ล้งผู้เดียวรับเงิน 50,000 บาท ไปจากนายเชียวอื่อ และมอบเช็คฉบับนี้ให้นายเชียวอื่อ เมื่อมอบเช็คมีลายมือชื่อจำเลยและประทับตราของบริษัทอยู่แล้ว นายจี้ล้งลงลายมือชื่อต่อหน้านายเชียวอื่อ จำเลยนำสืบว่าจำเลยลงชื่อในเช็คให้บริษัทไว้ในฐานเป็นกรรมการคนหนึ่ง ตามข้อบังคับของบริษัท เพื่อนายจี้ล้งกรรมการผู้จัดการนำไปลงชื่อให้ครบตามข้อบังคับจำเลยเชื่อตามที่นายจี้ล้งกรรมการผู้จัดการ-บอกว่าบริษัทมีเงินเป็นจำนวนแสนบาท บัดนี้ นายจี้ล้งก็หลบหนีและต้องข้อหาว่ายกยอกทรัพย์สินของบริษัท ข้อนำสืบของจำเลยจึงสอดคล้องกับพยานโจทก์ฟังเป็นจริงได้ ข้อเท็จจริงฟังไม่

ได้ว่าจำเลยทุจริตสมคบกับนายจีล้งออกเช็คโดยรู้ว่าไม่มีเงินพอจ่ายในวันออกเช็ค เพราะข้อเท็จจริงแสดงว่าจำเลยเชื่อนายจีล้งว่า บริษัทมีเงินพอจ่ายตามเช็ค ไม่เป็นความผิดตามฟ้องที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน ยกฎีกาโจทก์

(จิตติ ดิงศักดิ์ - สารนัยประสาสน์ - พิบูลย์ไอศวรรย์)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1240/2503

พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

คดีที่ ๒ ออกเช็คโดยมีเงินในธนาคารไม่พอจ่าย

ฎ.๑๕๑๗/๒๕๐๕ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

มอบเช็คสั่งจ่ายเงินล่วงหน้าแก่ผู้ทรง ผู้ทรงนำเช็คไปขึ้นเงินหลังวันสั่งจ่าย 3 วัน ธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงิน เพราะเงินในบัญชีมีไม่พอจ่าย แต่โจทก์สืบไม่ได้ว่า ในขณะที่ออกเช็ค คือวันสั่งจ่ายนั้น ผู้สั่งจ่ายมีเงินในบัญชีไม่พอจะใช้เงินตามเช็คได้ ดังนี้ ย่อมลงโทษฐานออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชี อันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คนั้น ไม่ได้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ 1567/2505

ศาลฎีกา

วันที่ 27 เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2505

ความอาญา

พนักงานอัยการจังหวัดนครสวรรค์

โจทก์

ระหว่าง

นายเด็ก แซ่ซิ้ม

จำเลย

เรื่อง ออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีในบัญชี

โจทก์ฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ 29 เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช 2503

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างวันที่ 1 ถึง 31 สิงหาคม 2502 เวลากลางวัน จำเลยออกเช็คสั่งธนาคารนครหลวงไทย จำกัด สาขาตากสั่งจ่ายเงิน 7,300 บาท แก่ผู้ถือในวันที่ 22 กันยายน 2502 และมอบเช็คแก่นายบุญปาดักเป็นการชำระเงินกู้ วันที่ 25 กันยายน 2502 นายบุญปาดักไปขอรับเงิน ธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงิน เพราะเงินในบัญชีของจำเลยมีไม่พอจ่าย โดยจำเลยเจตนาไม่ให้มีการจ่ายเงินตามเช็คนั้น เหตุเกิดที่ตำบลตากดี อำเภอตากดี จังหวัดนครสวรรค์ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค 2497 มาตรา 3

จำเลยให้การว่า ได้ออกเช็คเพื่อประกันตัวผู้ต้องหาชั้นสอบสวนไม่ได้ออกเพื่อชำระหนี้

ศาลชั้นต้นพิจารณา โจทก์นำสืบว่า จำเลยได้กู้เงินของนายบุญปาดักไปรวม 7,300 บาท ถึงกำหนดชำระจำเลยไม่มีเงินชำระ จำเลยได้ออกเช็คเลขที่ 01835 ลงวันที่ 22 กันยายน 2502 จำนวนเงิน 7,300 บาท ของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด สาขา ดาคลี ให้นายบุญปาดักไว้ นายบุญปาดักได้นำเช็คไปมอบไว้ที่ธนาคารในวันที่ 22 กันยายน 2502 ครั้นในวันที่ 24 กันยายน 2502 นายบุญปาดักไปขอรับเงินจากธนาคารนครหลวงไทย จำกัด สาขา ดาคลี แต่ทางธนาคารไม่จ่ายเงินให้โดยอ้างว่าเงินของจำเลยมีไม่พอจ่าย ทางธนาคารจึงให้ไปติดต่อกับจำเลยเอง เมื่อนายบุญปาดักไปติดต่อกับจำเลยแล้ว จำเลยก็ไม่มีเงิน ชำระให้และขอพัสดุดอกมา จึงดำเนินคดีนี้

จำเลยนำสืบว่า จำเลยได้ออกเช็คเลขที่ 01835 จำนวนเงิน 7,300 บาท ให้นายบุญปาดักไว้จริงตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน 2502 เหตุที่จำเลยออกเช็ครายนี้ ก็เนื่องจาก นายมัสคานพ่อค้าไม่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับในข้อหาว่าออกเช็คไม่มีเงินให้แก่ นายบุญปาดัก และนายสมถวิล จำเลยจึงประกันตัวนายมัสคานโดยจำเลยออกเช็คให้นายบุญปาดัก 7,300 บาท เพื่อเป็นประกันว่า ถ้านายมัสคานหนีหายไปแล้วจำเลยจะต้องรับใช้เงินแทนให้ตามเช็ค เมื่อจำเลยออกเช็คให้นายบุญปาดักแล้ว วันรุ่งขึ้นนายบุญปาดักก็ถอนคำร้องทุกข์ ส่วนราย นายสมถวิลยังไม่ถอน แต่มีข้อตกลงว่าให้นายมัสคานเอาเงินไถ่เช็คเดือนละ 1 ใบ เป็นเช็ค 3 ใบ ส่วนของนายบุญปาดักได้มีข้อตกลงว่า ภายในวันที่ 22 กันยายน 2502 นั้น นาย มัสคานจะเอาเงินทั้งหมดไปชำระให้ จำเลยจึงได้ออกเช็คกำหนดในวันที่ 22 กันยายน 2502 ไป

ศาลชั้นต้นพิจารณาเห็นว่า จำเลยออกเช็คในการกู้เงิน และอย่างไรก็ตามจำเลย ออกเช็คโดยมีมูลหนี้ เมื่อธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินเพราะจำเลยมีเงินในบัญชีไม่พอจ่ายจำเลย ก็มีความผิด พิพากษาว่า จำเลยมีความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้ เช็ค 2497 มาตรา 3 ให้จำคุกจำเลย 4 เดือน

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า จำเลยออกเช็คประกันหนี้รายนายมัสคานตามที่จำเลย ต่อสู้ หนี้รายนายมัสคานได้ชำระเสร็จไปแล้ว จำเลยก็ไม่มีควมรับผิดชอบตามเช็ค ทั้งโจทก์ก็สืบไม่ ได้ว่าในวันที่ 22 กันยายน อันเป็นวันออกเช็ค จำเลยมีเงินไม่พอจ่ายตามเช็ค โจทก์มีแต่พนักงาน ธนาคารมาสืบว่าในวันที่ผู้เสียหายมาขอรับเงินภายหลังวันออกเช็ค 3 วัน เงินของจำเลย มีไม่พอจ่ายเท่านั้น จำเลยไม่มีความผิดตามฟ้อง พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่าหนี้รายนาย มัสคานได้ชำระเสร็จสิ้นแล้วนั้น ตามคำนายบุญปาดักที่ว่านายมัสคานชำระหนี้แล้ว โดยบิดา

เป็นผู้ชำระแทนนั้น เป็นหนี้เมื่อ 2 ปีมาแล้ว มีใช้หนี้รายที่พิพาทกันในคดีนี้ หนี้ของนาย มีสคานที่จำเลยออกเช็คประกันให้ในคดีนี้ แม้ตัวจำเลยเองก็ได้ต่อสู้หรือเบิกความว่าได้ชำระ แล้ว แต่ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยข้อวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ที่ว่า โจทก์นำสืบไม่ได้ว่าในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินของจำเลยในบัญชีธนาคารอันจะพึงให้ใช้เงินได้หรือมีเงินในบัญชีไม่พอจะใช้เงินได้ในขณะออกเช็ค ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค - 2497 มาตรา 3 ข้อ 2,3 เพราะนายบาบูปาดักเอาเช็คไปขึ้นเงินหลังจากวันที่ 22 กันยายน อันเป็นวันออกเช็ค 3 วัน ธนาคารจึงปฏิเสธไม่จ่ายเงินเพราะเงินของจำเลยมีไม่พอ จะพึงว่า ในวันที่ 22 กันยายน อันเป็นวันออกเช็คจำเลยก็ไม่มีเงินในบัญชีเช่นเดียวกันยังไม่ได้ กรณีที่มีเงินพอจ่ายในวันออกเช็คมีบัญญัติให้เป็นความผิดไว้แล้วตาม มาตรา 3 ข้อ 4,5 โดย เฉพาะการถอนเงินเสียหรือห้ามธนาคารมิให้จ่ายเงินเท่านั้น การกระทำของจำเลยเท่าที่ได้ความ มาจึงยังไม่เป็นความผิดตามกฎหมายที่โจทก์อ้าง

พิพากษายืน ยกฎีกาโจทก์

(จิตติ ดิงศกัณฑ์ - ประกอบ หุตะสิงห์ - เชื้อ คงคากุล)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1567/2505

พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ฯลฯ

คดีที่ ๓ ออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค

ฎ.๒๖๒/๒๕๐๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

จำเลยออกเช็คเงินสดให้แก่ ส. โดย ส. ก็ทราบว่า ขณะนั้นจำเลยไม่มีเงินในธนาคารเลย และมีข้อตกลงกันว่าภายในกำหนด 1 เดือน นั้นจำเลยจะต้องนำเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเพื่อให้ ส. ไปเบิกเงิน แต่ ส. กลับนำเช็คไปขึ้นเงินที่ธนาคารเสียก่อนพ้นกำหนดเวลา 1 เดือน ดังนี้ เป็นการว่ากล่าวอาคันตุกะ ซึ่งยังอยู่ในระยะเวลาที่คู่กรณีไม่มีเจตนาจะให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น แม้ธนาคารจะไม่จ่ายเงินเพราะจำเลยไม่มีเงินในธนาคาร หรือมีไม่พอจ่าย จำเลยก็ยังไม่มีความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ 262/2506

ศาลฎีกา

วันที่ 30 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2506

ความอาญา

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต

โจทก์

นายสมพงษ์ อมิตรสูลุ

โจทก์ร่วม

ระหว่าง

นายเจียร์ ชอบดี

จำเลย

เรื่อง ออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค

โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ 27 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2504

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษารวมกันมากับคดีอาญาดำของศาลชั้นต้นที่ 341/2503 (แดงที่ 742/2503) เรื่องออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงิน โดยคดีนี้ คือ คดีอาญาดำของศาลชั้นต้นที่ 378/2503 (คดีแดงที่ 743/2503) โจทก์ฟ้องเป็นโจทก์ความว่า จำเลยได้บังอาจออกเช็ครวม 7 ฉบับ เป็นเช็คเงินสดธนาคารมณฑล จำกัด สาขาจังหวัดภูเก็ต สั่งจ่ายเงินแก่ผู้ถือโดยมอบให้แก่ นายสมพงษ์ อมิตรสูลุ กล่าวคือ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2503 เวลากลางวัน ออกเช็คเลขที่ 97705 จำนวนเงิน 3,500 บาท วันที่ 3 เมษายน 2503 เวลากลางวันออกเช็คเลขที่ 97707 จำนวนเงิน 1,000 บาท วันที่ 4 เมษายน 2503 เวลา กลางคืน ออกเช็คเลขที่ 97710 จำนวนเงิน 500 บาท วันที่ 6 เมษายน 2503 เวลา

กลางวัน ออกเช็คเลขที่ 98276 จำนวนเงิน 22,000 บาท วันที่ 7 เมษายน 2503 เวลา
 กลางวัน ออกเช็คเลขที่ 98279 จำนวนเงิน 5,000 บาท วันที่ 10 เมษายน 2503 เวลา
 กลางวัน ออกเช็คเลขที่ 98284 จำนวนเงิน 7,000 บาท และวันที่ 12 เมษายน 2503 -
 เวลากลางวัน ออกเช็คเลขที่ 98297 จำนวนเงิน 4,700 บาท ทั้งนี้เป็นการออกเช็คให้ใช้เงิน
 ที่มีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่จำเลยมีอยู่ในบัญชี อันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็ค และ
 ด้วยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเชิคนั้น ครั้นวันที่ 18 เมษายน 2503 นายสมพงษ์ -
 อมิตรสุญ ผู้ทรงเช็คได้นำเช็ค 4 ฉบับแรก ไปยื่นขอเบิกเงินจากธนาคาร ซึ่งธนาคารได้ปฏิเสธ
 ไม่จ่ายเงินตามเชิคนั้น และต่อมาวันที่ 3 พฤษภาคม 2503 นายสมพงษ์ อมิตรสุญ ผู้ทรง
 เช็คก็ได้นำเช็ค 3 ฉบับหลังไปยื่นขอเบิกเงินจากธนาคารอีก ซึ่งธนาคารก็ได้ปฏิเสธไม่จ่ายเงิน
 ตามเชิคนั้นแก่นายสมพงษ์ อมิตรสุญ เช่นเดียวกัน นายสมพงษ์ อมิตรสุญ ได้แจ้งให้จำเลย
 ทราบถึงการที่ธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินทั้ง 2 ครั้ง นั้นให้จำเลยทราบแล้ว แต่จำเลยก็มิได้จัด
 การนำเงินตามเชิสดังกล่าวไปชำระแก่นายสมพงษ์ อมิตรสุญ ภายใน 7 วัน เหตุดังกล่าวเกิดที่
 ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วย
 ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2497 มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91

จำเลยสำนวนนี้ให้การต่อสู้ว่า จำเลยไม่ได้มีอำนาจออกเช็คสั่งจ่ายเงินสดแก่ผู้ถือ -
 โดยมอบให้นายสมพงษ์ อมิตรสุญ แม้แต่กระเดียว จำเลยไม่เคยมีความผูกพันติดสัมพันธ์กับนาย
 สมพงษ์ ทั้งจำเลยไม่เคยรู้จักนายสมพงษ์มาก่อน เพิ่งจะรู้จักเมื่อนายสมพงษ์กล่าวหาจำเลยใน
 คดีอาญาคำที่ 341/2503 (คดีแดงที่ 742/2503) เช็คตามฟ้องในสำนวนนี้เป็นเช็คที่จำเลย
 ออกให้นายแย้ม จิตต์ต่างวงศ์ เป็นการแลกเปลี่ยนเช็คของนายแย้ม โดยความประสงค์ของ
 นายแย้ม ซึ่งนายแย้มก็รู้อยู่แล้วว่าจำเลยไม่มีเงินหรือมีน้อยไม่พอชำระได้ จำเลยออกให้เพื่อ
 รับเงินของนายแย้มมาให้ลูกหนี้กู้ เพื่อหวังประโยชน์หารายได้ในทางเรียกเก็บดอกเบี้ยอย่างสูง
 ให้นายแย้ม ซึ่งจำเลยไม่มีเจตนาที่จะหลอกลวงนายแย้มเลย จำเลยออกให้ตามความประสงค์
 และตามคำแนะนำของนายแย้ม และเป็นเช็คที่ออกติดต่อกัน และสัมพันธ์กันมากับเช็คที่โจทก์
 ฟ้องจำเลยในคดีอาญาคำที่ 341/2503 (คดีอาญาแดงที่ 742/2503) ซึ่งออกในความ
 ประสงค์อย่างเดียวกัน นอกจากนี้จำเลยขอถือเอาคำให้การของจำเลยที่ได้ให้การไว้ในคดีอาญา
 คำที่ 341/2503 (คดีอาญาแดงที่ 742/2503) เป็นข้อต่อสู้ในสำนวนคดีนี้อีกด้วย

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาว่าคดีอาญาคำที่ 341/2503 (คดีอาญาแดงที่
 742/2503) จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.
 2497 มาตรา 3 ลงโทษจำคุกจำเลย 1 เดือน จำเลยรับราชการเป็นครูใหญ่โรงเรียนประชา-
 บาล เมื่อคำนึงถึงอาชีพและสิ่งแวดล้อมของจำเลย ศาลชั้นต้นจึงรอกการลงโทษจำเลยไว้มี
 กำหนด 2 ปี ส่วนสำนวนคดีนี้ คือ คดีอาญาคำที่ 378/2503 (คดีอาญาแดงที่ 743/2503)

พนักงานอัยการโจทก์และนายสมพงษ์ อมิตรสฐญ โจทก์ร่วม อุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยคดีนี้ด้วย (คดีอาญาดำที่ 378/2503 คดีอาญาแดงที่ 743/2503) และนายสมพงษ์ อมิตรสฐญ โจทก์ร่วม อุทธรณ์ขอไม่ให้การลงโทษจำเลยในคดีอาญาดำที่ 341/2503 แดงที่ 742/2503

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

พนักงานอัยการโจทก์และนายสมพงษ์ อมิตรสูลญ โจทก์ร่วมฎีกาเฉพาะคดีสำนวน

นี้ (คดีอาญาคำที่ 378/2503 คดีอาญาแดงที่ 743/2503 ต่อมา ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของ พนักงานอัยการโจทก์ และนายสมพงษ์ อมิตรสูลุ โจทก์ร่วมว่า ปัญหาที่ว่าเอาเช็คไปขึ้นเงินที่ ธนาคารก่อนเวลาที่กำหนดตกลงกัน จะผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้ เช็คหรือไม่ เป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงรับเป็นฎีกาเฉพาะปัญหาข้อนี้เท่านั้น

ศาลฎีกาได้ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว คดีนี้ศาลฎีกาต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ ศาลอุทธรณ์ฟังมา ซึ่งคดีนี้ข้อเท็จจริงจริงได้ความตามที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ฟังต้องกันมา ว่า ขณะที่จำเลยออกเช็ค 7 ฉบับนั้น นายสมพงษ์ อมิตรสูลุ โจทก์ร่วมซึ่งเป็นผู้เสียหายก็ ทราบว่า ขณะนั้นจำเลยไม่มีเงินในธนาคารเลย เป็นการออกเพื่อประกันเงินที่จำเลยกู้ไปโดยมี ข้อตกลงกันว่าภายในกำหนดเวลา 1 เดือน นั้น จำเลยจะต้องนำเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเพื่อ ให้นายสมพงษ์ โจทก์ร่วมไปเบิกเงิน แต่นายสมพงษ์ โจทก์ร่วมกลับนำเอาเช็ค 7 ฉบับ นั้น ทะยอยไปขึ้นเงินที่ธนาคารเสียก่อนที่จะถึงกำหนด 1 เดือน ตามที่มีข้อตกลงกันไว้ ข้อเท็จจริง ศาลทั้งสองฟังต้องกันมาเช่นนี้ ปัญหาว่าจำเลยจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความ ผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2497 มาตรา 3 หรือไม่ ศาลฎีกาเห็นว่า การออกเช็ค 7 ฉบับนี้ ตามข้อเท็จจริงคู่กรณีต่างเข้าใจกันดีว่าจะบังคับการจ่ายเงินตามเช็คได้ก็ต่อเมื่อพ้น - กำหนดระยะเวลา 1 เดือนแล้วนับแต่วันออกเช็ค นั้น ฉะนั้น การที่นายสมพงษ์ โจทก์ร่วม ไปจัดการบังคับให้มีการจ่ายเงินตามเช็คเสียก่อนพ้นกำหนด 1 เดือนจึงเป็นการว่ากล่าวเอา กับ เช็ค ซึ่งยังอยู่ในระยะเวลาที่คู่กรณีไม่มีเจตนาจะให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น จำเลยจึงยังไม่ มีความผิดตามฟ้องดังที่ศาลทั้งสองได้ชี้ขาดต้องกันมาฎีกาพนักงานอัยการโจทก์ และนายสมพงษ์ อมิตรสูลุ โจทก์ร่วม ฟังไม่ขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ศาลฎีกาจึงพิพากษายืน ให้ยกฎีกาพนักงานอัยการโจทก์และนาย - สมพงษ์ อมิตรสูลุ โจทก์ร่วมเสีย

(สำราญ ศิริพันธ์ - สัญญา ธรรมศักดิ์ - สอาด นาวิเจริญ)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 262/2506

พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ๓

คดีที่ ๔ ทุจริตออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค

ฎ.๕๖๑/๒๕๐๖ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

จำเลยจ่ายเช็คให้เป็นหลักฐานป้องกันการโกงค่านายหน้า โดยตกลงกันว่า ถ้าการซื้อขายที่ดินไม่ตกลงกันก็เป็นอันยกเลิกเชิคนั้น ดังนั้นหากต่อมาไม่มีการซื้อขายที่ดินกัน สิทธิของนายหน้าอันจะได้เงินค่านายหน้าตามเช็คก็เป็นอันเลิกไปตามข้อสัญญาด้วย ฉะนั้น หากมีการนำเช็คไปขึ้นเงินและปรากฏว่าจำเลยมีเงินฝากบัญชีไม่พอจ่ายก็ดี จำเลยก็ยังไม่มีความผิด

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ 561/2506

ศาลฎีกา

วันที่ 26 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2506

ความอาญา

นายสำรวม ฤทธาภรณ์

โจทก์

ระหว่าง

นายวิรัช จาริพินุล

จำเลย

เรื่อง ผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

โจทก์ฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ 31 เดือนมีนาคม พุทธ - ศักราช 2504

คดีนี้ศาลชั้นต้นได้สวนแล้ว ส่งประทับฟ้อง

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ 19 มีนาคม 2503 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 19 เมษายน 2503 เวลากลางวัน จำเลยโดยทุจริตได้ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงิน - ตามเชิคนั้น และขณะที่ออกเชิคนั้นก็ไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ โดยจำเลย ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คธนาคารแห่งกรุงศรีอยุธยา จำกัด เลขที่ บี 965017 ลงวันที่ 19 เมษายน 2503 จ่ายเงินสดจำนวน 20,000 บาท แล้วส่งมอบเช็คดังกล่าวเป็นการชำระหนี้ แก่นางสาวเถา อำพันพงศ์ แล้วในวันนั้นนางสาวเถา อำพันพงศ์ ได้ส่งมอบเช็คดังกล่าวแก่ โจทก์เป็นการชำระหนี้ และในวันเดียวกันนั้น โจทก์ในฐานะผู้ทรงเช็คได้นำเช็คไปขอรับเงิน จากธนาคารแห่งนั้น สาขาบางกระบือ แต่ธนาคารไม่ชำระเงิน อ้างว่าไม่มีเงินฝากในบัญชีของ จำเลยพอตามจำนวนในเชิคนั้น เหตุเกิดที่ตำบลบางยี่ขัน อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

และตำบลพระโขนง ตำบลบางกระบือ อำเภอพระโขนง อำเภอกุสิต จังหวัดพระนคร ขอให้
ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3

จำเลยให้การว่า เช็คนั้นจำเลยออกให้แก่นางสำเภาคำนายหน้าซื้อขายที่ดิน
โดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าไม่มีการซื้อขายเป็นอันยกเลิกเช็คนั้น โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหาย และได้เช็ค
ไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วฟังว่า ในวันที่จำเลยลงชื่อสั่งจ่ายเช็ค จำเลยมีเงินฝาก
อยู่ในธนาคารอยู่ไม่พอกับจำนวนเงินที่สั่งจ่าย จำเลยต้องมีความผิด พิพากษาลงโทษจำคุก
จำเลย 2 เดือน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 -
มาตรา 3

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ฟังว่า เช็คที่จำเลยสั่งจ่ายก็เพื่อเป็นประกันการไถ่ค่านายหน้าซื้อขาย
ที่ดิน มิใช่เพื่อชำระเงินค่านายหน้าโดยตรง ซึ่งถ้าไม่มีการซื้อขายที่ดิน เงินค่านายหน้าตาม
เช็คนั้นก็ใช้ไม่ได้ การที่จำเลยออกเช็คจึงมิใช่เพื่อเจตนาจะไม่ใช่เงิน การกระทำของจำเลย
ไม่มีความผิดทางอาญา พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาได้ตรวจสอบสำนวนฟังคำแถลงการณ์ทนายทั้งสองฝ่าย และประชุมปรึกษาทาง
พิจารณาได้ความว่า ในชั้นเดิมจำเลยได้ให้นางสำเภาคำนายหน้าซื้อขายที่ดินของหลวงแจ่ม
วิชาสอนซึ่งตั้งอยู่ที่เกาะท่าพระ คนละฝั่งคลองกับตลาดพลู จังหวัดธนบุรี
รวม 2 โฉนด เพื่อจำเลยจะนำไปขายต่ออีกทอดหนึ่ง หลวงแจ่ม ๑ ได้ตกลงจะขายให้แก่
จำเลยราคา 120,000 บาท จำเลยก็จะซื้อในราคานี้ และได้ทำหนังสือสัญญากันไว้ เมื่อ
วันที่ 19 มีนาคม 2503 กำหนดจะโอนโฉนดกันอีก 2-3 เดือนข้างหน้า ในวันทำสัญญานั้น
จำเลยได้จ่ายเช็คเงิน 20,000 บาท เป็นเงินมัดจำแก่หลวงแจ่ม ๑ แต่เมื่อครบกำหนด
นำเช็คไปขึ้นเงินไม่ได้ จำเลยจึงนำเงินสดมาชำระแทน ต่อมาเมื่อล่วงเลยกำหนดการโอนซื้อ
ขายกันแล้ว จำเลยไม่มีเงินชำระราคาที่ดิน หลวงแจ่ม ๑ กับจำเลยจึงเลิกสัญญากัน และ
หลวงแจ่ม ๑ ยังคืนเงินมัดจำอันมีสิทธิจะรับได้นั้นให้แก่จำเลยด้วย

ที่ดินรายนี้เดิมหลวงแจ่ม ๑ ตั้งราคาขายไว้ 150,000 บาท จำเลยได้ตกลงกับ
นางสำเภาคำนายหน้าว่า ถ้าขอลดราคาที่ดินลงได้ก็จะให้เป็นค่านายหน้าครั้งหลวงแจ่ม ๑
ยอมขายที่ดินให้ 120,000 บาท จำเลยจึงได้ออกเช็คเงินสดลงวันที่ 19 เมษายน 2503
สั่งจ่ายเงิน 20,000 บาท มอบแก่นางสำเภาคำนายหน้า ต่อมาโจทก์ซึ่งเป็นทนายความได้รับเช็คฉบับนั้น
มาโดยนางสำเภาสลักหลังให้แล้ว โจทก์นำเช็คไปขึ้นเงินต่อธนาคาร แต่ได้รับการปฏิเสธ
จากเจ้าหน้าที่ธนาคารว่าจำเลยมีบัญชีเงินฝากไม่พอกับเงินจำนวนนั้น โจทก์ได้ติดต่อกับจำเลย

แต่จำเลยขอพักใช้เงินเรื่อยไป โจทก์จึงได้ฟ้องเป็นคดีนี้

พฤติการณ์ของจำเลยเช่นนี้ จะมีความผิดตามฟ้องโจทก์หรือไม่ข้อเท็จจริงได้ความตามถ้อยคำนางสาวภพยานโจทก์เองซึ่งเป็นผู้ได้รับเช็คของจำเลยมาว่า การจ่ายค่านายหน้าด้วยเช็คของจำเลยนี้ ได้เป็นที่ตกลงกันว่า ให้จำเลยออกเช็คให้ไว้เป็นหลักฐานเรื่องให้ค่านายหน้า ทั้งนี้เพื่อป้องกันการโกง และจำเลยได้พูดกับนางสาวภพว่า ถ้าการซื้อขายที่ดินรายนี้ไม่ตกลงกัน เช็คฉบับนี้ก็ป็นอันยกเลิก เมื่อข้อสัญญาระหว่างจำเลยกับนางสาวภพมีอยู่ดังนี้การที่สัญญาจะซื้อขายที่ดินที่จำเลยทำไว้กับเจ้าของที่ดินต้องระงับไปไม่มีการซื้อขายต่อกันเสียแล้วสิทธิของนางสาวภพอันจะได้เงินค่านายหน้าตามเช็คฉบับนั้นของจำเลยจึงเป็นอันยกเลิกแล้วกันไปด้วยตามข้อสัญญา กรณีเห็นได้ชัดว่าที่จำเลยออกเช็คให้แก่นางสาวภพก็เพื่อเป็นประกันค่านายหน้าของนางสาวภพ โดยเป็นที่เข้าใจกันดีว่าจะบังคับการจ่ายเงินตามเช็คนั้นได้ก็ต่อเมื่อนางสาวภพมีสิทธิได้ค่านายหน้าตามเช็คนั้นเพราะมีการซื้อขายที่ดินระหว่างจำเลย และหลวงแจ่มวิสาสอนแล้ว แต่เมื่อการซื้อขายที่ดินไม่เป็นผลสำเร็จ เงินค่านายหน้าของนางสาวภพที่จะพึงได้จากจำเลยจึงไม่มีตามไปด้วย ฉะนั้น การที่โจทก์นำเช็คของจำเลยที่นางสาวภพสลักหลังให้ไปขึ้นเงินต่อธนาคาร แต่ปรากฏว่าจำเลยมีเงินฝากบัญชีไม่พอจ่ายนั้น จึงเป็นการว่ากล่าวเอาด้วยเช็คของจำเลยโดยยังไม่มีอำนาจกระทำได้ จำเลยย่อมไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 (1) (2) และ (3) ตามคำพิพากษานี้ที่ 586-600/2504 อัยการนายทองดี อิศกุล โจทก์ นายเกษม รัตนาวดี จำเลย ร้อยตรี เกษม รัตนาวดี โจทก์ นายทองดี อิศกุล จำเลย

อนึ่ง การที่นางสาวภพสลักหลังโอนเช็คฉบับนี้ให้แก่โจทก์ ก็น่าสงสัยว่าจะเป็นการยืมมือโจทก์มาจัดการแก่จำเลยแทนนางสาวภพ ซึ่งอยู่ด้วยตนไม่มีสิทธิที่จะได้เงินค่านายหน้าตามเช็คนั้น ไม่น่าเชื่อว่านางสาวภพจะเป็นลูกหนี้โจทก์อยู่จริง จึงสลักหลังเช็คนั้นชำระหนี้ให้กล่าวคือ เรื่อง หนี้้นั้นว่าได้ทำกันไว้เป็นหนังสือ ซึ่งโจทก์ว่า เมื่อได้รับเช็คจากนางสาวภพใช้หนี้แล้วก็คืนหนังสือให้แก่นางสาวภพไป แต่นางสาวภพว่าหนังสือภู่นั้นโจทก์ได้ฉีกเสียต่อหน้านางสาวภพ ดังนี้ ทั้งตามเหตุผลโจทก์ก็เป็นทนายความ เพียงได้รับเช็คมายังไม่ทันรู้ว่าจะขึ้นเงินจากธนาคารได้เพียงใดหรือไม่ ก็คืนหรือทำลายเอกสารการกู้เงินของนางสาวภพเสียแล้วเช่นนี้ ทำให้ฟังไม่ได้ว่าโจทก์ได้รับเช็คสลักหลังให้โดยสุจริต พฤติการณ์แห่งคดีลงโทษจำเลย ตามฟ้องโจทก์ไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ จึงชอบแล้ว ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น

ศาลฎีกาพิพากษายืน ยกฎีกาโจทก์

(เสนอ บุญยเกียรติ - สัญญา ธรรมศักดิ์ - ยง เหลืองรังษี)

พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 561/2506